

**"מפת הדרכים" צריכה להביא לא רק לחידוש המו"מ אלא לסיומו המוצלח:
בואו נדבר גם על שלב 3?**

אריה ארנון

העימות הישראלי פלסטיני נמשך כבר יותר משלושים חודשים. כמעט מתחילתו הוגדרה מטרה ישראלית שלא ניתן היה להשיגה: אין משא ומתן עד ש...עד ש"תיצר" בתודעת אילו שפתחו במלחמה שהם נכשלו. כלומר הצד השני צריך להיכנע.

איסטרטגית "ההכנעה" אומצה הן על ידי ממשלת שרון הראשונה והן השניה ובה תמכה מערכת הביטחון על כל זרועותיה. ראשית הוכחה קשות הרשות והימין הישראלי הבטיח שעדיף חמאס חזק עליה, שכן אין ביניהם הבדל. אחר כך, מול רשות חלשה וחמאס מתחזק, נמשך העימות הישראלי פלסטיני בכל אכזריותו.

אחרי שלושת אלפי הרוגים, עשרות אלפי פצועים, כלכלות שוקעות, הגיע זמנה של מחשבה מחדש. הגיע הזמן להפסיק להתחשבן, לחדול מלהאשים רק את הצד השני ולהרגיש כאילו רק אנו הקורבנות והצד האחר הוא השטן. ובמיוחד, להתחיל לחפש דרך לחיים לשני העמים. דרך חדשה מתחילה בחיפוש אחר איסטרטגיה חלופית. כזו שאינה מנסה להכריע אלא להתפשר. ואין פשרה בלי חזרה למו"מ. כן, בין אלה בשני הצדדים המסכימים להסדר פוליטי שהוא פחות מצדק מוחלט בעיני שניהם. ההסדר האפשרי אינו שואף להכניע ובוודאי שלא להיכנע. שרון, כך הוא טוען בחלק מהתבטאויותיו בימים האחרונים, החליט לשנות כיוון ולאמץ את מפת הדרכים. מה אומרת המפה?

ראשית, מפת הדרכים מאפשרת לשני הצדדים לנסות שוב את המו"מ ביניהם במקום את שפת האלימות. אך חשוב שנבין כי הן בשלב 1 במפה והן בשלב 2 אין תשובה יסודית לסיבות שהולידו את סכסוך הדמים. אלה הם אך ורק שלבים בדרך לפתרון הקבע בשלב 3. אך מסגרת פתרון הקבע ואפילו עיקריה, אינם מוגדרים היטב במפת הדרכים. ראוי לכן, לא רק לקבל את המפה וליישמה, אלא להתחיל בדיון הסבוך על חלקיה הפחות בהירים העוסקים בקו הסיום.

אפשר, כמובן, להתעלם מקו הסיום. זה קל יותר לפוליטיקאים מאשר לדון בויתורים הכואבים באמת הנחוצים בשני הצדדים. הפוליטיקאים ישמחו לדבר בהרחבה על הויתורים הנדרשים מהצד השני אך לא על הויתורים הנדרשים מהם.... אך אם עד עתה פעלה ממשלת ישראל, בכל כוחה, תחת ההנחה שחזרה למו"מ אינה יעד איסטרטגי, עתה על ממשלת ישראל להסכים לא רק לחזור למו"מ אלא לשאוף להביאו לסיומו המוצלח. וקו הסיום, גם אם אין הוא מופיע כך במפת הדרכים, ידוע ומקובל על רוב הציבור הישראלי: גבול שיותווה על בסיס הקו הירוק בין שתי מדינות. שתיהן תממשנה את זכות ההגדרה העצמית של שני העמים הנאבקים על חבל ארץ אחד. ישראל תיאלץ להיפרד מחלום הארץ השלימה והפלסטינים יאלצו להיפרד מחזון השיבה השלימה.

על השולחן מונחת "מפת הדרכים" ובה המתווה לחזרה למו"מ. להפסקת האלימות. לכינון שתי מדינות ריבוניות שיתנו תשובה למאווים היסודיים של שני העמים. עלינו ועל שכנינו, לפחות על תומכי הפשרה שבינינו, לאזור כוח ולהוציא אותנו ואותם מהבוץ והדם. האם

שרון רוצה? ספק. האם הוא מוכן? אולי. איש אינו יודע בוודאות ורק ימים (ומעשים) של שני הצדדים יגידו.

תנו צ'אנס למפה.